

SILNÁ ŽILINA

NOVINY PRE
OBYVATEĽOV ŽILINY

str. 4

INVESTIGATÍVNY
NOVINÁR
Lukáš Milan

str. 10

RIADITELKA
GYMNÁZIA
Mária Wienerová

str. 16

LEKÁR
**Peter
Durmis**

VÝHOVORKY NÁS NEZAUJÍMAJÚ
MY PROBLÉMY
RIEŠIME !

**MARTIN
KAPITULÍK**

NEZÁVISLÝ KANDIDÁT NA PRIMÁTORA

**MARTIN
KAPITULÍK**

Vážení Žilinčania, milí spoluobčania,

10. novembra sú komunálne voľby. Už budúcu sobotu rozhodneme, akou cestou sa bude naše mesto uberať nasledujúce obdobie. Nachádzame sa na dôležitej križovatkke a je len na nás, či chceme aj ďalšie štyri roky počúvať výhovorky ako sa niečo nedá, alebo si radšej vyberieme cestu riešení problémov, ktoré skutočne trápia naše mesto a Žilinčanov. Je na každom z nás, či Žilina ostane ďalej stáť na mieste, alebo sa výrazne posunie dopredu. Či mesto bude riešiť problémy občanov, alebo ho budú ovládať ľudia, ktorí riešia najmä tie svoje. Presne o tom budú tohtoročné komunálne voľby. Budeme sa rozhodovať medzi výhovorkami a politikárčením na jednej strane. Alebo pôjdeme cestou skutočných riešení na druhej strane. Medzi zotrvaním súčasného stavu, alebo snahou a schopnosťou posunúť Žilinu výrazne dopredu, medzi vyspelé a moderné európske mestá.

Buď si vyberieme z kandidátov, ktorí tam sedia už šesťnásť rokov a svojou nečinnosťou, neschopnosťou riešiť problémy a zahľadenosťou do seba, sú priamo zodpovední za stav, v akom sa Žilina nachádza. Alebo si vyberieme cestu ďalšieho rozvoja. A nasledujúce štyri roky naplno využijeme na to, aby sme vrátili Žiline silu, našťartovali jej rozvoj a výrazným spôsobom tak zvýšili kvalitu života každého z nás, Žilinčanov.

Spolu s mojím tímom Vám ponúkame tú druhú cestu. Nás výhovorky nezaujímajú, tých sme sa za tie roky všetci napočítali dosť. My máme v povahe problémy riešiť. Od nás nikdy nebudete počuť, že sa niečo nedá. My hľadáme cesty a spôsoby, ako sa to dá. V prospech ľudí a v prospech nášho mesta. Každý z nášho tímu už dnes tvrdo pracuje na tom, aby sme posunuli Žilinu dopredu. A s Vašou podporou vo voľbách urobíme zo Žiliny mesto, ktoré bude príkladom pre ostatné mestá na Slovensku.

Dokopy tvoríme silný tím nezávislých kandidátov na poslancov a na primátora Žiliny. Aktívni ľudia a odborníci, z ktorých každý

jeden svojim životným príbehom, odhodlaním a výsledkami svojej práce dokázal, že má na to, aby posunul Žilinu výrazne dopredu a dotiahol veci do úspešného konca. Sú to ľudia, ktorí sú naučení čeliť výzvam a problémom a bez boja sa rozhodne nevzdávajú. Nechýba nám sila ani odhodlanie. Spoločne sme pripravili program Silná Žilina. Pozostáva z konkrétnych riešení problémov, ktoré už roky trápia ľudí v Žiline. Nečakáme do volieb, väčšinu z týchto riešení už dnes spoločne aktívne presadzujeme. A čo je veľmi dôležité, o každom jednom riešení sa s Vami rozprávame. Lebo akékoľvek dobré riešenie bude iba vtedy úspešné, keď sa s ním stotožnia tí, ktorým má pomôcť, a tí ktorých sa týka. Preto už mesiace trávime čas, spolu s Vami, v uliciach nášho mesta, na sídliskách a v každej prímestskej časti. A práve preto, vďaka Vám, Vaším podnetom a pripomienkam, Vám predkladáme najlepší program pre Žilinu! O tom sme silne presvedčení v celom našom tíme a za to Vám patrí naša veľká vďaka.

S Vašou podporou urobíme zo Žiliny moderné, dynamické a pre ľudí otvorené mesto. Mesto pre každého a pre všetkých. Mesto, ktoré bude v prvom rade riešiť problémy svojich obyvateľov. Mesto, ktoré sa opäť začne rozvíjať. Len s Vašou podporou vo voľbách vrátime Žiline silu a Žilinčanom hrdosť na naše mesto!

Už dopredu Vám ďakujeme za každý jeden hlas. Tieto voľby sú rozhodujúce a každý hlas bude dôležitý. Aj preto si Vás, ešte raz, dovoľím požiadať o Vašu podporu pre Silnú Žilinu a účasť na voľbách. Tak ako doteraz, aj po voľbách sa budeme zodpovedať len Vám, občanom mesta Žilina!

ĎAKUJEME VÁM ZA PODPORU!

Ing. Martin Kapitulík
kandidát na primátora mesta Žilina

OBVOD č. 5
HÁJKLUKÁŠ
MILAN:

Písať o neduhoch politiky nestačí. Pochopil som, že ich treba riešiť.

Novinár Lukáš Milan má za sebou bohatú kariéru politického a investigatívneho novinára. Pracoval v STV, v denníku Pravda, v Novom Čase, bol šéfom domáceho spravodajstva v týždenníku Plus 7 dní a mnohých ďalších. Stál za odvolaním vôbec prvého ministra Roberta Fica – Františka Kašického, keď odhalil predražené upratovacie služby. Písal aj o pochybných praktikách v zdravotníctve a za údajné ohováranie Pavla Pašku ho košický súd neprávoplatne odsúdil na tri roky, no generálna prokuratúra, pred pár týždňami, obžalobu nakoniec úplne stiahla.

Prečo ste sa ako novinár rozhodli kandidovať?

- Chcete politickú alebo úprimnú odpoveď...

Skúsme úprimnú...

- Lebo ma mnoho vecí hnevá a nebaví ma o tom iba písať a nič sa s tými vecami nedeje. Štve ma, že aj keď odhalím zločinu, či nepravosť, tak podozriví v politike skončia na ešte vyšších miestach.

Pred rokmi sa mi podarilo, sériou článkov o predražených miliardových tendroch na upratovanie, odvolať ministra obrany Františka Kašického. Áno, aj takého Fico mal. Ľudia niekedy rýchlo zabúdajú. Keď už to bolo neudržateľné, tak prijal "akože" politickú zodpovednosť. Takú, že ho poslali do Bruselu a neskôr do Nórska ako veľvyslanca. Na ministerstve dopravy, za Jána Počiatka, sa mi podarilo zastaviť ešte väčší biznis s preukazmi pre vodičov. Jeden

mal stáť 20 eur, pričom reálna cena bola okolo 0,5 eura. A výsledok? Nikomu sa nič nestalo. Upozorňoval som, že v Žiline sa stavia továreň načierno a fabrika dnes funguje. Písal som o Pavlovi Paškovi, že je podozrivý z brania provízií a protizákonného sprostredkovania biznisu v zdravotníctve a čo sa stalo? Pašku nikto nevyšetroval. Za to mňa stihali za ohováranie a dokonca super rýchlo neprávoplatne odsúdili na tri roky.

Ten prípad je už skončený?

- Ani nie. Košice úradujú naďalej. Pred súdom síce zasiahla generálna prokuratúra a obžalobu voči mne stiahli, no trestné stíhanie ďalej pokračuje. Na posledných výsluchoch príbuzní Pavla Pašku dokonca naznačovali, že ja môžem za zhoršenie jeho zdravotného stavu. Teda, že článok v roku 2015 zapríčinil jeho infarkt v roku 2018. Ale nečudujem sa, keď to riešia v Košiciach. A toto ma ozaj štve. Niektorí so správnou straníckou knižkou sprivatizovali túto krajinu, súdy, políciu, či celé mestá. A áno. Trochu ma našťarovalo aj to neuveriteľné nešťastie s Jankom Kuciakom, ktorého som poznal ako kolegu. Preto som sa rozhodol, že už nestačí o svinstvách iba písať, ale reálne niečo proti tomu spraviť a aj svojou trochou vytlačiť z politiky takých ľudí a hlavne tie praktiky.

To je však téma pre veľkú politiku a nie mestskú.

- Nie je to úplne tak. Má to dve roviny. Tá prvá je, že spomínané správanie a sprivatizovanie štátu je zakorenené už v komunálnej politike, len to tak nie je vidieť. Druhá rovina je, že niekde musíme začať. Do veľkej politiky sa dá dostať iba cez politickú stranu, taký je zákon a voči stranám mám prirodzenú "koprivku". Píšem o nich dostatočne dlho, aby som vedel, že to nie je prostredie pre mňa. Preto chcem svojím dielom

prispieť k očisteniu politiky z "dola" a vrátiť jej pôvodný význam.

To je aký?

- Služiť, nie vládnuť. Riešiť problémy ľudí a nie „svoje“. V slovenčine máme nešťastné slovo vládca. Členmi vlády sú však ministri. A slovo minister pochádza z latinského ministere – slúžiť. Minister a ministrant majú, mimo-

chodom, rovnaký latinský základ. Po ďalšie, mnoho ľudí tvrdí, že sa o politiku nezaujmajú, že im to je jedno. Slovo politika však vychádza z gréckeho politikós, čo znamená občiansky, alebo týkajúci sa mesta. Politika vo svojom pôvodnom význame znamenala všetky rozhodnutia týkajúce sa života mesta. A to predsa rieši každý obyvateľ prakticky každý deň. Ako môže povedať, že politika sa ho

Lukáš Milan so svojim synom Maximilánom na výlete v bojnickej ZOO.

”

Už ma prestalo baviť iba písať o škandáloch, problémoch, či kauzách, keď všetko zametú pod koberec. Preto chcem Žilinu ale i politiku meniť k lepšiemu z druhej strany, hoci to znamená odísť z pohodlia novinárskej kritiky.

**PODPORUJE
NÁS AJ:**

Ing. Ľubomír Palčák

generálny riaditeľ Výskumného ústavu dopravného v Žiline

„Martina Kapitulíka som spoznal ešte počas jeho pôsobenia na Ministerstve dopravy. Pôsobil na mňa profesionálne a mal aktívny prístup k riešeniu problémov. Aj tam sa snažil, aby sa dopravná situácia v Žiline zlepšila. Okrem dostavby cestnej infraštruktúry, už vtedy aktívne presadzoval rekonštrukciu železničnej stanice a autobusového nástupišťa, ako aj rozvoj žilinského letiska. Odborne spolupracujeme aj na koncepcii parkovania pre žilinské sídliská. Presvedčil ma, že má záujem presadzovať rozvoj bezpečnej a kvalitnej dopravy v Žiline a okolí.“

”
Služiť, nie vládnuť. Riešiť problémy ľudí a nie „svoje“.

Lukáš Milan je zachovávateľom ľudových tradícií. Už niekoľko rokov tancuje v známom folklórnom súbore Poleno, s ktorým vystupuje po celom svete.

netýka? Netýka sa ho život v Žiline? Netýka sa ho čistota ulíc, netýkajú sa ho čierne stavby, ktoré si niekto zaplatil, netýka sa ho bezpečnosť, MHD, nedostatok parkovacích miest, či miest v škôlkach? Ak nie, tak v tom prípade je to veru šťastný človek. Takže rád by som ukázal, že politika sa dá robiť aj slušne a nemusí to byť vždy hanbou. V deväťdesiatych rokoch bolo slovo podnikateľ nadávka, no trochu sa to mení, lebo mnoho slušných ľudí tiež okúsilo podnikanie. A chcel by som, aby slušní ľudia začali robiť politiku.

To sú také idealistické ciele. Čo máte v pláne praktické?

- Politika je predsa o ideáloch, nápadoch a myšlienkach. Každý novinár je z podstaty povolania idealista, lebo pátra po pravde a na Slovensku sa z novinárčiny zbohatnúť veru nedá, takže to robia skoro všetci kolegovia z presvedčenia. Nebudem tu hovoriť o číslom meste, kde sa dá večer zaparkovať, či sa s radosťou prejsť po centre a po návrate domov sa nemusíte báť, že pred vchodom nájdete dvestokilového diviaka. To je

pre mňa úplná samozrejmosť. Samozrejmosťou sú pre mňa funkčné ihriská aj pre staršie deti, fungujúce osvetlenie, opravené cesty. Bohužiaľ, mnoho ľudí rezignovalo a už to ani neočakávajú. Myknú plecami s tým, že na Slovensku je to tak.

Stále ste ale neodpovedali na otázku...

- Občas sa mi to stane. Asi príliš dlho robím rozhovory s politikmi a nakazili ma (smiech). Konkrétne chcem, aby mesto Žilina slú-

žilo a pomáhalo svojim občanom všetkým rovnako. Zabezpečovalo všetko, čo potrebujú. Konkrétne na Hájiku chcem, aby sa dokončil plán na ochranu pred divou zverou z dielne Martina Kapitulíka. Chcem, aby sa pridelovali nájomné byty podľa jasných pravidiel. Nemôže sa stať, že milionári z billboardov tam majú tri byty na kšeft. Dôležité sú polopodzemné kontajnery, ihrisko pre staršie deti, oplatenie pieskovisk a hlavne - aby stanica mestskej polície na Hájiku nebola iba na parádu. Hájčania sa z mestskej polície smejú, že sú tam schovaní. Ale to nie je ani tak ich chyba, ako chyba vedenia. To však bude nové, takže uvidíme, ako si poradí nový náčelník a či sa zmenia z papučovej na skutočnú mestskú políciu.

Novinári sú často napádaní politikmi. Nebojíte sa toho?

- Ja osobne sa nebojím pozrieť nikomu do očí a ukázať svoju prácu. Novinári sú však tiež len ľudia a občas urobia chybu. Ani mne sa nevyhla. Ale určite to nie je tak, že si naschvál niekto niečo vymýšľa. Jasné, že keď o niekom napíšem, že si cez kamaráta prihral megazákazku, tak on bude svetu svetu tvrdiť, že som si to vymyslel. Najhoršie na tom je, že oni tomu aj často veria, že to je úplne normálne, a že to je v poriadku. Volajú to provízia za sprostredkovanie. To ale nie je ani v poriadku a ani normálne. Takže sa nečuduje, že mnohí politici v novinároch

vidia škodnú. Oni sú presvedčení, že všetko robia najlepšie ako vedú a zaslúžia si obdiv a nie kritiku. No len problém je, že Slovensko pod takýmto vedením a takouto vládou rezignovalo na svoje základné funkcie. A toto sa potom presúva v hierarchii strán aj na mestá a obce.

Máte nejaké skúsenosti z verejnej správy?

- Pracoval som na riadiacich pozíciách na ministerstve obrany, po voľbách pol roka na Žilinskej župe a okrem toho som bol aj manažérom v súkromnej firme. Takže nie som iba "kaviarský povaľač", ako si to o novinároch občas ľudia myslia (smiech).

Ako si predstavujete Žilinu o štyri roky, ak by ste boli poslancom?

- Krajšiu. Mojm cieľom je, aby mesto viac pracovalo a komunikovalo so svojimi obyvateľmi. Napríklad, nechá rozhodnúť ľudí, aby si vybrali, či chcú skôr parkovací dom, alebo opravené detské ihriská. Oboje by sa spravilo, ale ľudia by si vybrali, čo skôr. Alebo v prípade, že sa z niektorej cesty urobí jednosmerka, tak sa to s obyvateľmi osobne vopred odkonzultuje, vysvetlia sa im dôvody a postup. Ak je človek vopred informovaný, tak sa menej bojí. To máte ako u lekára. Ten vám opisuje vopred, čo bude robiť a pacient je pokojný. To isté pla-

tí aj v meste. Nie ako naposledy, že mesto rozhodlo o zákaze parkovania dodávok na sídlisku a nik o tom ani netušil. Jasné, treba to riešiť, ale takéto zmeny sa predsa oznamujú vopred a hlavne komunikuje sa o takých rozhodnutiach s ľuďmi, ktorých sa to predsa týka. Ako môže mesto, ktoré má slúžiť občanom, rozhodnúť o vážnej veci bez diskusie a hľadania spoločného najlepšieho riešenia pre všetkých? Ľudia nie sú handry, ani čísla v tabuľke. Ak občania budú mať pocit, že mestu na nich záleží, tak aj im bude záležieť na meste. Ak uvidia vandala ničiť smetné koše, tak ho upozornia, aby to nerobil. Teraz to nechajú tak. Je to mestské, čo ma potom. Ale čo je mestské, je aj naše. A keď sa zmení táto paradigma, tak aj ľudia budú chodiť na mesto s nápadmi a sami budú chcieť prispieť k zlepšeniu svojho okolia. Tak si predstavujem Žilinu skôr ako o štyri roky, ak by som bol poslancom. —

Mojím cieľom je, aby mesto viac pracovalo a komunikovalo so svojimi obyvateľmi.

V minulosti pôsobil aj na ministerstve obrany ako vedúci tlačového oddelenia a šéfredaktor časopisu Obrana.

**PODPORUJE
NÁS AJ:**

Miroslav Hyll

Slovenský futbalový zväz, koordinátor trénerov brankárov

„Veľkú časť mojej profesionálnej futbalovej a trénerskej kariéry som prežil v zahraničí. Mrzí ma, keď vidím, ako dnes Žilina vyzerá a ako naše mesto zaspalo proti vyspelým mestám v Európe a vo svete. Dobře poznám Martina Kapitulíka a viem, že má dostatok schopností, síl a odhodlania, aby Žiline vrátil niekdajšiu slávu a postavil to tu na nohy.“

**PODPORUJE
NÁS AJ:**

Ing. Adam Mažgút

automobilový nadšenec, organizátor Autá & Káva

Osobne si myslím, že tak Slovensko, ako aj Žilina potrebuje mladých ľudí vo vedení. Ľudí, ktorí s mestom skutočne cítia, ktorí tu žijú celý život a majú v hlave jasné ciele. Martin Kapitulík podľa mňa všetky tieto atribúty spĺňa. Páči sa mi to, že má jasnú predstavu čo chce urobiť a najmä vie, ako to urobiť. Vie robiť prijateľné kompromisy, vidím že keď sa do niečoho zahryzne, dotiahne to do konca. V nachádzaní riešení vidím v ňom tú najväčšiu silu. Celý život robím s autami a okolo áut. Pri prvej debate, ktorú som s ním v živote mal, sme sa bavili, ako by sa život okolo áut mal točiť a bol som veľmi milo prekvapený, že aj pri takto špecifickej téme boli moje predstavy totožné s jeho. A to nie je len parkovanie v meste, to je množstvo akcií spojených napríklad s veteránmi. Tie by pritiahli Žilinčanov a stali by sa tradíciou. Veľmi sa mi tiež páči, že nerieši ostatných kandidátov. Vidím na ňom, že je plný riešení a iba toto ho zaujíma. Žilina potrebuje konečne riešenia a pohnúť sa toľkými vecami dopredu.

**MICHAL
MICHALEK:**

Chcem, aby mesto slúžilo ľuďom.

Tým, čo tu žijú a pracujú.

OBVOD č. 1
STARÉ MESTO,
HLINY I - IV

Organizátori festivalu Žilina žije Lukáš Turiak a Michal Michalek.

Športovec, hudobník a pracovne najmä hotelový manažér Michal Michalek musí v práci často vysvetľovať, že v Žiline nebola mimoriadna situácia, keď sú verejné priestory také zanedbané. Hnevá ho, že na rozdiel od Trnavy, kde majú mladého a dynamického primátora, porovnateľná Žilina sa nepohla ani o centimeter. „Prečo sa to tam dá a u nás nie?“, pýta sa Michalek, ktorý do Žiliny pritiahol vôbec prvý streetfood festival a spoluorganizuje tu aj hudobný festival Žilina žije.

Hráte v kapele Swan Bride, ste manažérom veľkého hotela, spoluorganizujete úspešný festival Žilina žije a teraz kandidujete do mestského zastupiteľstva. Máte ešte veľa voľného času?

– Je to skôr o svojom vlastnom pociť, že nadišiel ten správny čas svojimi skúsenosťami prispieť k lepšej Žiline a životu v nej. V hoteli riešime klientelu z celého sveta a vidím, že v meste nefungujú často ani samozrejmosti. Počas nášho koncertného turné po Balkáne som mal možnosť navštíviť veľké množstvo miest a obcí a dovoľm si tvrdiť, že aj rumunské, či bulharské mestá nás už pomaly predbehli. Taký Brašov alebo Temešvár. Porovnateľné mestá ako Žilina a základný pocit z mesta je neuveriteľný. Mám dosť skúseností, aby som mohol byť pre mesto prínosom a pomôcť mu znova ožiť.

Ako?

– Pracujem v cestovnom ruchu. Čistota a poriadok je v našej profesii samozrejmosť, ale pre vedenie mesta asi nie. V hoteli riešime medzinárodné konferencie, máme tu hostí naozaj z celého sveta a stále musím odpovedať na otázky, prečo sú tie cesty také rozbité, prečo sú špinavé. Už len ten prvý kontakt so železničnou stanicou. Cudzinci sú v šoku. Ale keď je verejný priestor zanedbaný, tak si ho ani domáci ľudia nevážia a necítia sa tam dobre. Niekedy si to človek ani neuvedomí prečo, ale jednoducho má zlý pocit. Tam sa to začína a potom mi tu chýba kontakt mesta s obyvateľmi a väčšia aktivita, čo sa týka podujatí...

Preto ste sa pustili do festivalu Žilina žije?

– Áno aj. Po prvý krát sme tu mali streetfood festival s rôznymi jedlami. A ukázalo sa, že Žilinčania sú doslova hladní po podobných akciách. Od piatku do nedele sa stánkari nezastavili a občias až nestíhali. Taký enormný zá-

ujem sme ozaj nečakali, ale sme poučení a o rok to bude ešte lepšie. Zároveň aj podujatia v kluboch v piatok večer dopadli nad očakávanie dobre.

Takže predsa Žilina žije?

– Ale mohla by ešte viac. Mojm cieľom je zintenzívniť činnosť mesta. Sú tam dobrí ľudia, ale už asi cítiť, že sú vyhovení. Zorganizujú tri veľké akcie do roka a tým to pre nich padne. Nič v medzičase. Ale to nemusí byť nič veľké. Napríklad v Brne v lete urobili na námestí dáždnikovú alej. Umelecká maličkosť, ale v lete veľmi poteší. Tým dávajú znamenie, že im na ľuďoch záleží. Že mesto tu je pre ľudí. Sú to síce maličkosti, ale práve tie radikálne menia vnímanie mesta a pocit z neho. Vráťane spolupatričnosti ľudí a ich hrdosť na mesto. Z ďalších vecí, mi napríklad v meste chýba výraznejší stretávací bod, alebo miesto, kde si ľudia môžu spraviť obyčajnú selfie. My sme mali fotostenenu na festivale a ľudia sa tam fotili a dávali fotky na Facebook, či Instagram a robili si tak seba fotopamiatku, ale pritom aj mestu reklamu. Malými vecami treba začať a ani to veľa peňazí nestojí a potom sa posunúť k väčším a komplexnejším záležitostiam. Hnevá ma, že tu v Žiline najčastejšie počívame pri akomkoľvek nápadе, že sa to nedá, pritom vidím, že to v iných mestách ide.

Kde konkrétne?

– V takej Trnave. Tam prevádzkujeme druhý hotel, kde som tiež veľmi často. Tam je ten rozdiel až neuveriteľný. Mesto sa za štyri roky, čo majú nového, mladého a dynamického primátora, tak zmenilo že to je... neuveriteľné. Odporúčal by som každému, kto má tade cestu, aby sa tam zastavil a presvedčil sa na vlastné oči.

V čom je to iné oproti Žiline?

– Úplne na prvý pohľad. Mesto je čisté. Je vidno, že sa oň niekto stará. Nové chodníky sa neasfal-

tujú, ale robia sa z krásnej dlažby, všade je zeleň upravená, všade je čistota. Ale to nehovorím iba ja. Spýtajte. Všetci Žilinčania, čo tam boli iba žasnú, čo sa dá stihnúť za necelé štyri roky.

Takže sa dá mesto zmeniť za taký krátky čas?

– No určite sa dá. Každý, čo hovorí, že sa to nedá, tak by mal ísť robiť niečo iné.

Pracujete ako hotelový manažér, tak to máte problematiku cestovného ruchu v maličkú. Chcete sa venovať práve tomu?

– Viac ako sedem rokov pracujem ako obchodný riaditeľ v hoteli, kde okrem toho, že spoluorganizujem veľké medzinárodné kongresy, pripravujem tak ako v Trnave, tak aj tu v Žiline, letné kempy pre futbalistov z celého sveta. Robili sme, samozrejme, aj basketbalistov, bojové športy a podobne. Mesto má skvelú polohu, vynikajúci potenciál, žijú tu skvelí ľudia. Sú tu vynikajúce pracovné, rovnako aj ekonomické podmienky, čiže potenciál rozvoja tu je. To vidíme všetci. Len je škoda, že to nevidno na samotnom meste. To najviac trápi. Ľudia sa vracajú zo zahraničia, otvárajú si tu podniky, začínajú tu podnikať, žijú s rodinami, ale mesto na to absolútne nereflektuje. A to je obrovská škoda.

Takže tí, čo sa vracajú zo zahraničia, prinášajú nové impulzy pre rozvoj mesta?

– Vidno to teraz krásne na Bulvári. Pootvárali sa tam naozaj nádherné nové kaviarne, reštaurácie a tí ľudia, ktorí tieto podniky prevádzkujú, sa naozaj o to starajú. Veľmi im na tom záleží. Ja sa s nimi stretávam. A je to obrovská škoda, že Bulvár dnes vyzerá ako vyzerá. My si asi neuvedomujeme, aký tu je potenciál. My sme si tu proste zvykli na nejaký taký obyčajný štandard. To je obrovská škoda. A pritom by sme si tu mohli žiť oveľa lepšie.

A aký máte plán pre lepšie žitie?

– Plán už máme. Spolupracoval som pri pláne rozvoja mesta, ktorý predstavil Martin Kapitulík pri oznámení kandidatúry. Náš program je ozaj rozsiahly. Týka sa športu, udržateľnej mobility, seniorov, parkovania, revitalizácie námestí. Je tam v princípe všetko, čo sa týka ľudí. Rozhodol som sa pripojiť k rovnako nalaďenej skupine ľudí, ktorých spája spoločná myšlienka posunúť Žilinu výrazne dopredu. My máme toto mesto radi, chceme tu žiť, chceme tu byť spokojní, chceme, aby tu boli spokojné aj naše deti. Chceme, aby tu boli spokojní občania každý deň a aby sme všetci boli hrdí na naše mesto. V tomto meste sa prechádzame, chodíme na bicykloch a mne tu strašne napríklad chýba, že ja som primátora nevidel, za tých osem rokov, v meste asi ani raz. Že by sa aspoň prešiel, porozprával sa s tými ľuďmi. Je to pritom také jednoduché. Nie je nič lepšie, ako keď vás majú ľudia radi, za to, čo robíte. Zase sa vrátim k Trnave. Terajšieho primátora Petra Bročku tam vidieť v meste pomaly každý deň. Ľudia ho stretávajú, podávajú mu ruku, rozprávajú sa spolu. Mám ten pocit, že v Žiline niektorí zabudli na občanov. Oni majú svoj svet a ako keby niektorých ani nezaujímal, čo sa deje vonku. A to treba zásadným spôsobom zmeniť. Aby naše mesto slúžilo nám. Ľuďom, čo tu žijeme a pracujeme. —

”

Kto hovorí, že mesto sa nedá za štyri roky zásadne zmeniť, nech ide robiť niečo iné.

Michal Michalek je nielen hotelový manažér a odborík na cestovný ruch, ale aj bubeník v známej žilinskej skupine The Swan Bride.

OBVOD č. 4
VLČINCE
**MÁRIA
WIENEROVÁ:**

Žilina môže byť opäť centrom slovenského športu

Riaditeľka športového gymnázia Mária Wienerová je nepísanou „kráľovnou“ žilinského športu. Jednak cez jej ruky prešlo množstvo reprezentantov a Petrovi Saganovi vybavila prvý profi bicykel, ale najmä má kľúče od jedinej funkčnej športovej haly v Žiline. Bez jej povolenia sa v meste nepohne žiadna prvoligová loptička. „Rada by som vyhovelá každému klubu, no hala nie je nafukovacia a deň má iba 24 hodín. Navyše, musím zabezpečiť najmä výučbu pre svojich žiakov,“ vysvetľuje Wienerová, ktorá je nonstop medzi „športovými mlynskými kameňmi“. Kandiduje za mestskú poslankyňu v obvode Vlčince a prirodzene sa chce sústrediť na rozvoj športu v Žiline už od základných škôl.

„Všetci rozprávajú, aký je šport dôležitý, ako ho podporujeme, ale peniaze nedajú.“

Ste úspešnou riaditeľkou športového gymnázia, ktoré vchovalo mnoho reprezentantov, napríklad Petra Sagana. Prečo kandidujete v komunálnych voľbách do mestského zastupiteľstva?

- Dlhé roky som riaditeľkou školy, ktorej súčasťou je aj športové gymnázium. Viem preto veľmi dobre, čo mladí a talentovaní športovci potrebujú. Martin Kapitulík ma oslovil hlavne svojou dlhodobou prácou a snahou. Okolo

športu robí toho neskutočne veľa, je mladý, aktívny a veľmi perspektívny. Preto som nevidela dôvod, prečo by som jemu a najmä mestu nepomohla. Ide predsa o naše deti, o našich juniorov, našich reprezentantov. Mojmým cieľom je, aby sa zo Žiliny opäť stalo centrum slovenského športu. Má na to všetky predpoklady.

Ako to myslíte?

- V Žiline je nielen tradícia, ale už aj poloha nás predurčuje k to-

mu, aby sme sa stali centrom nielen slovenského mládežníckeho športu. V Žiline a okolí sú predpoklady tak pre letné, ako aj zimné športy. Navyše už je tu vybudované aké-také zázemie a na škole máme skúsenosti. Cez našu školu prešli Saganovci, futbalisti Martin Dúbravka, či Milan Škriniar, Tomáš Hubočan, či Peter Pekarič. Z novej generácie cyklistov, verím, že čoskoro zahviezdi Matúš Štoček.

Čo športovcom chýba?

- Na to by sa dala napísať vedecká práca. Ale najviac im chýbajú peniaze, aby mohli športovať. Jednotlivé kluby musia platiť prenájmy priestorov, trénerov, masérov. Niečo sa dá robiť z nadšenia, ale všetko určite nie. Ale začať treba už od škôl. My, ako škola, poskytujeme jednu časť športovej prípravy a druhú polovicu absolujú v kluboch - futbalisti, hokejisti, cyklisti... Zo zákona máme študentom poskytovať aj regeneráciu, ale neposkytujeme ju v plnej forme.

Prečo?

- No lebo na to nedostávame a nemáme peniaze. Pridelené financie z normatívu na žiaka nám leďva stačia na výučbu a základnú športovú prípravu. Podľa normatívu by sme potrebovali 600 - 800 špičkových žiakov - športovcov, ale to, aj vzhľadom na počet obyvateľov v regióne, nikdy mať nebudeme. Inak by sme išli s kvalitou rapídne dole. Keď však chodím po zahraničí, ale aj po susednom Česku, tak školy sú plne vybavené aj na regeneráciu. Majú maséra, fyzioterapeuta, sauny, vírivky. Nemôžeme od študentov žiadať iba výkony, výkony, výkony. Potrebujú aj oddych a regeneráciu. Bez toho nám v dvadsiatke úplne fyzicky odídu. Keby naši študenti vedeli, aké podmienky majú len tu za rohom v Ostrave, tak nám hádam utečú a kompetentní sa pod zem prepadnú od hanby.

A kde je chyba?

- Zlyháva tu štát, ale aj mesto. Na každom rokovaní len počúvam, že je nutné zmeniť legislatívu, že je nutné zmeniť toto alebo tamto. Stále počúvam, ako sa to nedá. A už ma to prestáva baviť. Aj preto som sa rozhodla kandidovať do mestského zastupiteľstva, aby som ukázala všetkým tým „vyhováračom“, že sa to dá. Na ministerstve sedí jeden generálny riaditeľ vedľa druhého a všetci sa vyhovávajú, ako sa to nedá. Vtedy ma ide roztrhnúť od jedu. Všetci len čakajú, že vy pridete s tým, ako by sa to dalo a najlepšie, keď to aj sami bez nich spravíte. Aby si potom mohli oni vykázat činnosť, alebo dokonca úspech. V tomto som podobná ako Martin Kapitulík, ktorého si vážim ako aktívneho a perspektívneho človeka. Keď ma vyhodí dverami, ja sa vrátim oknom. Keď chcete niečo v živote dosiahnuť, tak inak sa ani nedá. Iba pevnou vôľou, snahou a prácou.

Kandidujete za mestskú poslankyňu. Čo by teda mesto mohlo urobiť pre mladých športovcov?

- Tak ako vytrvalosťou Martin Kapitulík presadil, aby išla v histórii nášho mesta doteraz najvyššia dotácia športovým klubom, tak by ich mesto malo systematicky podporovať. Tieto kluby reprezentujú v prvom rade mesto. Žilina bola kedysi centrom slovenského športu. Bola tu športová hala, hrali sa tu najvyššie sú-

faže hádam v každom športe. Je nutné športové kluby podporiť cez viaczdrojové financovanie - niečo zväzy, niečo mesto, niečo sponzori. A mesto by malo tlačiť aj na kraj, aby výraznejšie prispel. Všade vo vyspelom svete prispieva na šport mládeže nielen štát, ale aj mesto a miestna samospráva, teda u nás kraj. Veď tie deti reprezentujú aj kraj.

Takže posielat klubom dotácie bude stačiť?

- Nemusia to byť vyslovene iba peniaze. Podporiť sa dá aj iným spôsobom. Poviem príklad. Pred pár rokmi sa mi podarilo na vedení mesta vybaviť, aby sme mali ako športová škola zadarmo plaváreň a naši plavci mali kde trénovať. Veľmi nám to pomohlo. Potom sa zmenilo vedenie a už sme museli za dráhy platiť. Sprvoti sme mali polovičnú zľavu a teraz nám zrušili aj to a musíme platiť plnú sumu. A teraz počúvajte. Mesto to zdôvodnilo tým, že zľavami na plavárni bude podporovať iba vlastných žiakov zo základných škôl.

Takže podľa tejto mestskej logiky majú talentovaní plavci skončiť po základnej škole?

- Presne. Ja tomu vôbec nerozumiem. Veď ten plavec po základnej škole ide na strednú školu. A zrazu už nie je hoden podpory? Toto rozhodnutie mesta považujem za absolútne choré. Veď tie deti tiež reprezentujú mesto Žili-

na. A takto sa stavia mesto k nádejným reprezentantom. Keď sa vieme dohodnúť s MŠK, že nám dáva zadarmo tréningovú plochu, lebo inak by som to mohla zabaľiť, tak nechápem, prečo sa mesto stavia takto. Financovanie športovcov je tak potom hlavne na rodičoch. Platia členské klubom, kupujú im výbavu, výstroj. Taký hokejista alebo cyklista. Futbalista je oproti tomu vo výhode. Ale sú športy, ktoré sú mimoriadne náročné pre rodičov. Si pamätám, ako Saganov otec hovoril, že aby mohol Peter športovať, tak má tri práce. Svojho času, keď bol minister školstva Ján Mikolaj, boli takzvané centrá olympijskej prípravy. To bolo super, lebo sme mali extra peniaze, špeciálne na top športovcov. A práve z týchto financií sme kúpili Peťovi Saganovi prvý profesionálny bicykel za vtedajších 70 tisíc korún (cca. 2 300 eur). Jeho rodičia vtedy na to nemali. A takých prípadov je množstvo. Aj v okolitých obciach sa talenty strácajú len preto, že rodičia nemajú peniaze na výbavu, či tréningy.

Takže vy ste Sagana našarovali?

- Svojím spôsobom áno. Peťo nám to teraz vracia, keď pomáha našim cyklistom a posielá im zo svojho špeciálne tréningové bicykle, výstroj, či dresy. Ale to nie je systém. Ako krajina nie sme na tom rozhodne zle, pokiaľ teda veríme tomu, čo tvrdia vrcholový politici. Preto nerozumiem, prečo sa stále točíme v kruhu a tým deťom nepomôžeme. Všetci rozprávajú, aký je šport dôležitý, ako ho podporujeme, ale peniaze nedajú. Ale bez financií to predsa nejde. Pritom ich netreba veľa. Ak by sa sústredili talenty do športových gymnázií, tak sa tie peniaze využijú efektívne. Riaditelia športových gymnázií sa vedú rýchlo dohodnúť na tom, ktorá škola sa bude špecializovať na aké športy. Ak by sa do financovania zapojili aj mestá a kraje, tak by to nikoho extra veľa nestálo, ale výsledky by boli oveľa, oveľa lepšie. —

”

Tak ako vytrvalosťou Martin Kapitulík presadil, aby išla v histórii nášho mesta doteraz najvyššia dotácia športovým klubom, tak by ich mesto malo systematicky podporovať.

Mária Wienerová s vnučkou Barborou počas rodinného pikniku spojeného s letným kinom, ktoré spoločne s Martinom Kapitulíkom zorganizovali pre obyvateľov Vlčince.

**MICHAELA
ĐUROŠKOVÁ:**

OBVOD č. 3
SOLINKY

Mesto nemôže robiť veci iba na polovicu

Michaela Đurošková vyštudovala síce sociálnu pomoc na univerzitách v Žiline a Bratislave, no pracovala v štátnej správe a neskôr presiedlala na bankovníctvo. Aktuálne je na materskej dovolenke s jeden a pol ročnou dcérou Lilien a práve preto si uvedomuje oveľa viac ťažkostí mladých rodín s malými deťmi. „Mesto zabúda na mladé rodiny a mnohé projekty nedotahuje do konca,“ hovorí Đurošková s tým, že viac pozornosti by si zaslúžili aj starší ľudia, lebo mesto sa k nim správa, ako by boli len na príťaž.

„**Mesto zabúda na mladé rodiny a mnohé projekty nedotahuje do konca.**“

Prečo ste sa rozhodli kandidovať do mestského zastupiteľstva?

– Kým som bola sama, tak som si mnohé veci neuvedomovala. Odkedy však mám malú dcéru, tak ako mama vnímam veci inak. Už len keď vyjdem z vchodu. Rozbité chodníky by som ešte prežila, ale za panelákom máme, ako tí šťastnejší, detské ihrisko, ale široko ďaleko žiadna funkčná lavička. Odpadkové koše sú preplnené a lieta tam rôzny hmyz a ja len trpím, kedy a čo moju dcérku uštipne. Sú to zdanlivo drobnosti, ale veľmi to kazí pohodu a dobrý pocit z mesta. Som celý život

Žilinčanka, ale taký neporiadok a špinu si ozaj nepamätám.

Takže Žilina nie je priateľské mesto pre deti?

– No možno sa aj snaží, ale je to málo. Už len škôlky. Kapacita je nedostatočná a tomu by som sa chcela venovať. Ešte sa ale vrátim k ihrisku. Ako vravím, patrím medzi tých šťastnejších, čo ihrisko pri paneláku vôbec majú. Ale... Oplotenie je zdemolované a psy a mačky si v pieskovisku uľavujú a deti potom behajú po zvieračích exkrementoch. Super, že? Pri škole je spadnutý betónový múrik a opití ľudia si tam polihujú a po-

dávajú si „čučo“. Ťažko sa mi vysvetľuje dcére, čo tam robia. Ale sú tu aj iné prípady, kde mesto akosi zaspalo na pol ceste.

Čo napríklad?

– Máme Bôrický park, ktorý je super, ale nie pre každého blízko. A potom je tu Lesopark a Vodné dielo. Už ste sa skúsili dostať s kočíkom a bez auta na Vodné dielo?

Bez auta? To sa dá?

– No vidíte. Nedá. Ak sa rozhodnete ísť z Vlčinec, alebo aj od nás zo Solínek na dlhšiu prechádzku peši na Vodné dielo, tak s ko-

čiarom je to skoro samovražda. Musíte niekoľkokrát ísť po rušnej ceste bez chodníka na krajnici. Alebo s malými deťmi na bicykloch. Skutočne neviem, v koľkých rokoch dcéry, sa odvážim ísť s ňou na bicykli na Vodné dielo bez auta. A teraz si predstavte. Manžel si zoberie auto do práce. Žena bez auta, pekné počasie, dal by sa spraviť výlet, ale... sa nedá. Lebo sa tam bezpečne nedostanete. A to isté neplatí len pre deti, ale aj seniorov. V obvode máme domov sociálnych služieb, ale klienti sú tam nonstop zavretí, lebo sa nemajú ako dostať napríklad na Vodné dielo. Alebo aj do iných zaujímavých častí mesta. Toto mi prekáža. Veci sa v Žiline robia iba na polovicu. Pritom stačí tak málo. Nehovorte mi, že napríklad vybudovanie mestskej cyklotrasy pre rodiny, či pracujúcich je náročnejšie ako postaviť urýchľovač častíc. Lebo podľa tempa výstavby to tak v Žiline vyzerá.

Takže, toto by ste chceli zmeniť v meste?

– Zo strany mesta a jej zamestnancov mi chýba taký väčší zápal pre dobre odvedenú robotu. Ľuďom na radnici by sa stačilo iba raz prejsť po sídlisku a našli by množstvo problémov, ktoré majú riešiť oni. Nik iný. Pritom to nemusí stáť ani veľa peňazí. Iba poslať partiu chlapov z technických služieb na pol dňa opraviť lavičky a natrieť ich. A garantujem vám, že keby mesto vyhlásilo, že sa ide niečo opravovať v ich

okolí, tak aj samotní ľudia prídu pomôcť. Aj keď by to malo robiť mesto, keď si ho za to platíme daňami. Ľudia by s tým ale nemali problém pomôcť a zapojiť sa, len aby mali niečo pekné a funkčné. Jednoducho povedané, v meste mi taktiež chýba akákoľvek práca s komunitami. Komunikácia s verejnosťou. Normálna, ľudská a nie, že napíšem oznam do radničných novín, či na internetovú stránku a tým pre mňa vec skončila.

Máte pocit, že mesto stratilo kontakt s obyvateľmi?

– Áno a nemyslím si, že len ja. Počuli ste niekde z radnice, že primátorovi záleží, ako sa ľuďom v meste žije? No ja teda nie.

Čo bol ten moment, že ste sa rozhodli kandidovať?

– Veľa ľudí „frfle“ v kaviarňach, krčmách, či dokonca mamičky na detských ihriskách. Výrazne menej ľudí sa však už naozaj rozhodne ísť do toho a naozaj niečo zmeniť. Ja som akčný typ človeka a povedala som si, že teraz je ten čas. Ak to nespravím ja, tak potom nemôžem čakať od iných, že to za mňa spraví. Keď ma oslovil Martin Kapitulík, či by som chcela spolupracovať na jeho programe rozvoja Žiliny, tak som ani sekundu neváhala. V mnohom mi hovorí z duše. Je rovnako aktívny a občas aj neodbytný. Keď však chce človek niečo dosiahnuť, tak sa to ani inak nedá.

Michaela Đurošková s dcérou Lilien na ihrisku na Solinkách. Ako matka má jasnú predstavu ako by mali vyzeráť bezpečné a moderné detské ihriská na žilinských sídliskách.

Celý život som Žilinčanka a mám pocit, ako som hovorila, že sme zaspali. Zoberme si len plávajúce. Čo si pamätám ako malé dieťa, tak sa na nej nezmenilo nič zásadné. Pred pár mesiacmi prebehla nevyhnutná rekonštrukcia. Ale spravilo sa iba nevyhnutné minimum a ešte aj to evidentne veľmi „odfláknute“. Dodnes je na spodku bazéna vidieť neočistené kachličky. Niekde sa sanita vymenila a niekde nie. Proste polovičná robota. A tá je na nič. Je najvyšší čas, aby sa takýto prístup mesta zásadne zmenil. Takže to je jedným z dôvodov, prečo som sa rozhodla kandidovať. Ja takýto prístup rozhodne nedovolím a zasadím sa o zmenu prístupu mesta. —

**PODPORUJE
NÁS AJ:**

Ing. Roman Holienčík
prvý viceprezident Slovenskej volejbalovej federácie

„Martin Kapitulík dlhodobo podporuje rozvoj žilinskej športovej infraštruktúry a presadzuje výstavbu športovísk. Veľmi oceňujem jeho snahu o pomoc volejbalistom pri zámere výstavby krytej haly na plážový volejbal a verím, že sa nám podarí tento výnimočný projekt v Žiline dotiahnuť do úspešného konca. Naša federácia podporuje aj jeho snahu za záchranu žilinskej športovej haly na Bôriku. Na výstavbu Národného športového centra v Žiline sa mu podarilo získať podporu národných športových zväzov, Slovenského olympijského výboru aj ministerstva školstva, čo svedčí o jeho odhodlaní a schopnosti posúvať Žilinu dopredu. Som presvedčený, že pokiaľ bude primátorom Martin Kapitulík, podarí sa tento projekt európskeho významu v Žiline zrealizovať a športová hala bude opäť slúžiť športovcom nielen zo Žiliny, ale z celej Európy.“

**ONDREJ
ŠOŠKA:**

OBVOD č. 4
VLČINCE

Staviame neuveriteľný žilinský basketbalový príbeh

Viac ako dvojmetrový Ondrej Šoška je bývalý profesionálny basketbalista, ktorý v Žiline od nuly buduje extraligový basketbal. Basketbalový tím pravidelne zapína halu na Rosinskej ceste a prináša radosť Žilinčanom, hoci nie vždy sa darí vyhrať. „Verím, že túto sezónu to bude lepšie. Je to skvelý pocit, keď prinášate ľuďom radosť,“ hovorí generálny manažér žilinského extraligového tímu, ktorý hrával na Slovensku a najmä v Českej republike. Aj preto vie porovnávať systém podpory športu u nás a v zahraničí.

opäť vrátil šport. Nielen na amatérskej úrovni, ale aj na tej profesionálnej. To ale nejde bez pomoci a podpory zo strany mesta. Aj z tohto dôvodu sa dlhodobo zaujímam o veci verejné. Za posledné roky sa potvrdilo, že keď v politike, hoci aj na komunálnej úrovni rozhodujú „stranícke tričky“, pre nikoho to nič pozitívne neprineslo. Som presvedčený, že dôležité funkcie by mali zastávať odborníci. Ľudia, ktorí veciam rozumujú. Najhoršie je sledovať „amatérov“, ako sa snažia niečo riešiť. Spravidla ale problém, v tom lepšom prípade, len skomplikujú. Som presvedčený, že aj na mesto treba vrátiť odbornosť a odborníkov.

Aké to je stavať športový tím na zelenej lúke?

– Je to zaujímavé, ale mimoriadne náročné zároveň. Máme šťastie na skvelých ľudí. Všetko naštartoval Juraj Málík, ktorý sám kedysi hrával basketbal. Zavolať nás, bývalých hráčov, a tí sa vyzbierali, hneď na začiatku, 60 tisíc eur. To bolo neuveriteľné. Jeden dal dvetisíc, iní tri, ďalší tisícku. Bez nich by sa nám nič nepodarilo. Postupne sa pridali ďalší sponzori. Bolo vidieť, že basketbal v Žiline chýbal, hneď od začiatku to ľudí chytilo,

na každý zápas bolo plno. Prekvapila ma úžasná podpora od ľudí, ktorí stále chodili a povzbudzovali nás, aj keď sa nám v druhej polovici sezóny darilo už menej. To, že je tu extraliga je dobre hlavne pre mladých, ktorí majú motiváciu trénovať a pracovať na sebe, lebo vidia, že basketbal sa dá hrať na vysokej úrovni.

Prečo ste sa rozhodli kandidovať na poslanca?

– Ako bývalý profesionálny športovec chcem, aby sa do Žiliny

meste, kde sa basket hrá, mesto podporuje tento, ale aj iné športy výrazne vyššími sumami. Zoberte si napríklad Handlovú. Tá má päťtisť obyvateľov oproti Žiline a iba tento rok dostali dotáciu 100 tisíc eur. Podpora mesta vrcholovým športom, alebo aspoň ich mládežníckym družstvám, by mala byť viac ako len naozaj symbolická. Aktuálne nám mesto prakticky nepomáha, žilinská župa tiež nie, hoci aspoň zľavu na halu by mohli poskytnúť. Štát vymýšľa iba prekážky. Teraz, napríklad, vstúpi do platnosti zákon o športe, ktorý bude pre mnohé kluby likvidačný. Problém je, že športovci budú musieť byť povinne zamestnancami klubov, čo neúmerne zvýši náklady na odvodoch. Kvôli tomuto zákonu, napríklad, zanikol najúspešnejší basketbalový tím Good Angels Košice. Tento prístup ma hnevá a rád by som ho zmenil.

Ako by ste to zmenili?

– Vypracovaním a presadzovaním efektívnej a systematickej podpory športu, minimálne v Žiline. Tak ako to máme, spolu Martinom Kapitulíkom, v programe Silnej Žiliny. Nemusí to stáť viac peňazí ako doteraz. Ide o to, aby bol systém a podpora skutočná a nie na úrovni potľapkania po plecích – ste dobrí, držíme palce, len tak ďalej, ale poraďte si sami. Predstavte si ten skvelý pocit, že ste v meste, ktoré reprezentujú špičkové športové tímy a vyhrajú zápasy, či dokonca tituly.

Áno, nie je to hmatateľné, ale ten pocit hrdosti pre športových fanúšikov je na nezaplatenie. Máte oveľa lepší pocit z mesta, ste naň hrdí. A navyše, ak sa darí športu, je to jednoznačný signál, že mestu sa darí, je zdravé a je tam radosť žiť, čo priláka nielen nových obyvateľov, ale s nimi aj investorov a otvorene aj nových sponzorov pre všetky kluby.

Investori prídu, lebo Žilina bude majster v nejakom športe?

– Pre nich je to signál, že radnica funguje. Šport je vo svojej podstate o fair-play. Ak mesto podporuje šport, tak sa hlási k tejto filozofii, čo je pre investorov veľmi podstatné. Preto ma v mestskom zastupiteľstve hnevá „stranícke politikárčenie“. Čo má ľavica alebo pravica spoločné s komunálnymi problémami? Sú len dobré a zlé riešenia, nie pravicové alebo ľavicové. Niektorí poslanci sú tam už 16 rokov a úprimne, ešte pred polrokom som ich ani len nepoznal. Klasicky, zas a opäť ich vidno až pred voľbami. Čo robili tie roky, že ani neviete, že sú poslancami? Nevieť, či je to práve dobrá vizička. Chcem, aby ma ľudia neprehliadli a to dokážem len dobrou a kvalitnou robotou.

S vašimi 208 cm sa vás dá iba ťažko prehliadnuť. Máte pri vašej výške aj nadhľad?

– Verím, že áno. Pôsobil som dlho aj v Čechách a vidím, že tam to funguje oveľa lepšie. Pritom sa hrdíme tým, že máme toho veľa

spoločného. Bohužiaľ, v niektorých oblastiach stále zaostávame.

Vrátim sa ešte k basketbalu. Keď sa Žilinčania dočkajú titulu?

– Joj. Tak to máme ešte dlhú cestu pred sebou. Ale verím, že sme na dobrej ceste. Tvrdo pracujeme, trénujeme a zlepšujeme sa. Určite budeme, tak ako doposiaľ, robiť pre to všetko. Viete, vyhrá len ten, kto bojuje a nevzdáva to.

Nerobí vám problém, že všetky športy sú prakticky v jednej hale na Rosinskej ceste?

– Ani nehovorte. Ale vďaka ústretovosti vedenia športovej školy sa nám to darí ako tak vykrýť. Trénujeme síce ako kočovníci na dvoch miestach, ale chvalobohu, aspoň za tú jednu halu. Ale ako basketbalisti pracujeme na tom, aby v Žiline vyrástla ďalšia. Je to ešte v rannom štádiu, tak o tom ešte nechcem hovoriť, aby som to nezarietol, ale je to na dobrej ceste. —

”

Predstavte si ten skvelý pocit, že ste v meste, ktoré reprezentujú špičkové športové tímy a vyhrajú zápasy, či dokonca tituly. Áno, nie je to hmatateľné, ale ten pocit hrdosti pre športových fanúšikov je na nezaplatenie.

**PODPORUJE
NÁS AJ:**

Juraj Málík

spoluzakladateľ Poradca podnikateľa s.r.o.

„Martin Kapitulík je hlavne nezávislý kandidát. Verím, že bude skutočne hájiť záujmy Žilinčanov. Je to mladý, vzdelaný a rozhladený profesionál. Viem, že podporí rozvoj športu a kultúry pre mládež. Som presvedčený, že ako primátor naštartuje rozvoj Žiliny.“

”
Ako bývalý profesionálny športovec chcem, aby sa do Žiliny opäť vrátil šport. Nielen na amatérskej úrovni, ale aj na tej profesionálnej.

**PETER
DURMIS:**

OBVOD č. 1
STARÉ MESTO,
HLINY I - IV

Žilina potrebuje koncepciu a nie hurá systém

Známy žilinský gynekológ a milovník hokeja Peter Durmis pôsobí v mestskom zastupiteľstve ako nezávislý poslanec prvé volebné obdobie. Úzko spolupracuje s Martinom Kapitulíkom. Ako primárovi sa mu podarilo urobiť v Čadci jednu z najlepších pôrodníc na Slovensku a ako bývalý hokejista a nadšený podporovateľ, takmer dvadsať rokov pomáhal MsHK ako lekár. Bol dokonca aj šéfom hokejového klubu. Rekordné tri týždne. Prečo tak krátko, čo by pomohlo hokeju a na čo by sa malo mesto sústrediť v súvislosti s nemocnicou, vysvetľuje v rozhovore.

„*Žilinskému hokeju chýba koncepcia. Namiesto toho, aby v klube zapracovali žilinských odchovancov, nakupujú hráčov v zahraničí.*“

Už ste v komunálnej politike jedno volebné obdobie. Čo úspešného a uznávaného lekára presvedčilo ísť do komunálnej politiky?

– Nikdy som neplánoval venovať sa politike, no ako sa vraví, keď chceš Boha rozosmiať, povedz mu o svojich plánoch. Práca lekára má nesmierne naplnia a tomu som podriadil všetko. Som ale aj obyvateľ mesta a hnevajú ma niektoré veci, ktoré vôbec nefungujú. Nakopla ma však principiálna

vec. Keď som prišiel pracovať do pôrodnice v Čadci, bolo to oddelenie na zavretie, pred krachom. Priviedol som svoj tím a vytiahli sme oddelenie hore až na druhé miesto v hodnotení pôrodníc na Slovensku. Ku nám sa chodili fotiť, strihať pásy a chváliť našou prácou politici z VÚC, ale aj z parlamentu. Krátko na to, ako sme získali ocenenie, tak mi bolo naznačené, aby som dal výpoveď a odišiel. A vtedy som si povedal, že tieto maniere a takúto politiku musím zmeniť, hoci aj na komunálnej úrovni.

Zastavím sa pri zdraví. Čo hovoríte na stav Žilinskej nemocnice?

– Nie je dobrý. To vidí a počuje každý, ale jej zamestnanci za to nemôžu. V poslednom období však dochádza k zmenám k lepšiemu. Opravujú sa oddelenia a nakupuje sa prístrojová technika. Tento trend musí pokračovať a mesto tu musí podať pomocnú ruku. Je nevyhnutné spoločne rozbehnúť modernizačné projekty. Pre nás je dôležité, aby nemocnica poskyto-

Takže ste si povedali, že takých ľudí, čo rozhodujú po kamarátskej linke chcete vymeniť?

– Áno. Takýto ľudia v politike nemajú čo hľadať. Žilina má dosť starostí v mnohých oblastiach. Dopravou počnúc, cez poriadok, či skôr neporiadok v uliciach, až po zdravotníctvo. Za štyri roky sa podarilo niektoré veci zmeniť, ale mnohé ostalo stáť kvôli politickej situácii. Teraz by mohlo prísť k zmene aj na poste primátora, či v zastupiteľstve a veci by sa konečne mohli pohnúť ďalej. Ja sa chcem venovať a venujem práve oblasti verejného zdravia a športu. Veď v hokeji pôsobím už dobrých 40 rokov.

vala kvalitnú zdravotnú starostlivosť a dôstojné podmienky nielen pre pacientov, ale aj pre zhruba 1 700 zamestnancov nemocnice. Podľa prieskumu za odchodom nemocničného personálu na Slovensku nie sú ani tak platy, ale skôr podmienky, v akých pracujú. To sa určite pokúsime zmeniť k lepšiemu. Sme naklonení na vzájomnú spoluprácu. Mesto a nemocnica si musia vzájomne pomáhať.

Spomínali ste, že 40 rokov sa venujete hokeju? Takže od malička?

– Áno. Do vysokej školy som aktívne hrával hokej za Žilinu. Keď som sa vrátil po škole, tak prakticky hneď som začal klubu pomáhať ako lekár. Bol som tam takmer dvadsať rokov pri každom úspechu, či neúspechu, až do roku 2014, keď som sa dostal do zastupiteľstva a na primátorovu čiernu listinu.

Napriek tomu ste sa v máji 2018 stali dokonca aj šéfom hokejového klubu - predsedom predstavenstva.

– Áno, tri týždne.

To ste asi rekordér. Čo sa stalo?

– Pontúkli sme sa, že klubu pomôžeme dostať sa z problémov. Keď sa nám v zastupiteľstve podarilo konečne presadiť odchod starého vedenia klubu, ktoré robilo iba dlhy, tak po nich ostal neuveriteľný neporiadok. Len dlhy a klub bol vyslovene na zavretie. Neboli vyplatení hráči a na účte žiadne peniaze. Dokonca nebolo ani na zaplatenie DPH. S dlhmi voči hráčom sme sa prvého júla nemohli prihlásiť do extraligovej súťaže. Vzhľadom k tomu, sme požiadali vedenie mesta o dotáciu na vyplatenie starých dlhov. Primátor Igor Choma to však zanovito odmietal a tvrdil, že mesto žiadne peniaze nedá, že si máme poradiť ako vieme a peniaze zohnať kde chceme. Smiešne, pravda? Osem rokov Igor Choma schvaľoval a podporo-

val nalievanie peňazí z mestského rozpočtu do hokeja pre vedenie klubu, ktoré robilo len samé dlhy. Ale keď pod tlakom priznal, že staré vedenie musí odísť, tak novému vedeniu priamo na mestskom zastupiteľstve povedal, že si má zháňať peniaze ako chce.

Preto ste podali demisiu?

– Podali sme ju celé predstavenstvo, ako posledný možný spôsob, ako zachrániť hokej v Žiline. Ukázalo sa, že to bolo správne rozhodnutie. Pár dní po našej demisii a po tom, ako sa primátor dal na rýchlo schváliť do vedenia klubu, mesto už zázračne našlo peniaze, ktoré presunulo z komunikácii. Vyplatili sa dlhy voči hráčom a Žilina sa mohla prihlásiť do aktuálneho ročníka extraligy. Zrazu sa to dalo. Čiže nič len zákerná politika, alebo urazená ješitnosť.

Pri pohľade na výsledky a prázdne hľadisko to však nevyzerá na veľké víťazstvo.

– Žilinskému hokeju chýba koncepcia. Namiesto toho, aby v klube zapracovali žilinských odchovancov, tak vo veľkom nakupujú hráčov v zahraničí, čo je oveľa drahšie.

Tréneri tiež nemôžu byť domáci. Veď sa pozrite na súpisu. Došlo to až tak ďaleko, že najproduktívnejšiemu hráčovi juniorskej extraligy Ondrejovi Prašilovi nedali ani šancu zahrať si v A-mužstve. Chlapec teraz uvažuje, že skončí s hokejom. Chápete to? Najlepší hráč ligy a jeho nechajú zahrať jeden zápas? Keď sú v oficiálnom vedení klubu ľudia, ktorí so športom nikdy nič nemali, tak sa potom ani nečudujte, že hra vyzerá biedne a nik tam nechodí. Navyše, na štadióne chýba akékoľvek zázemie. Nefungujú bufety, prakticky nič. Vám by sa do takého prostredia chcelo ísť? A nikoho to evidentne netrápi. Pritom výpadok zo vstupného tiež cítia. Keď príde tisíc ľudí, tak majú aspoň 4 500 eur, keď príde 100, ako chodievala, tak nemajú ani na SBS.

Čo by teda pomohlo hokeju?

– Určite koncepčná práca a vo vedení klubu mať ľudí, ktorým záleží na hokeji, niečo o ňom vedia a nemajú nejaké postranné úmysly. Hokeju by určite pomohol vstup súkromného partnera. Nech je to hoci aj 49 percent, ale jemu by určite záležalo, aby sa vložené peniaze nerozkoťúľali a zveľadovali. Aj na ňom by potom bolo, aby zohnal peniaze. Navyše by sa tým odľahčil tlak na mestský rozpočet a ušetrené peniaze by nemuseli ísť do hokeja, ale aj do ostatných športov. Mňa osočovali, že som za tie tri týždne nezohnal sponzorov. Ale bez istoty extraligy, kto vám sľúbi peniaze? Štyri mesiace je tam nové vedenie na čele s primátorom. Hrajú extraligu, ale o nových sponzoroch som zatiaľ nič nepočul.

Poslanci predsa odsúhlasili odpredaj klubu. Prečo sa tak nestalo?

– Bol tu seriózny záujemca o kúpu. Vedenie mesta však nahaňovaním a „akože“ znaleckými posudkami nahaňovalo čas a rok a pol sa nič neurobilo. Mestské zastupiteľstvo jednomyselne schválilo, aby vedenie mesta pripravilo verejnú súťaž na odpredaj klubu. Za rok a pol sa nič neurobilo. Doteraz tak primátor ignoruje rozhodnutie poslancov.

Tu sa bavíme o predaji iba klubu, nie štadióna.

– Áno. Štadión ostane, samozrejme, v majetku mesta. Bavíme sa dokonca iba o seniorskom tíme. Mládežnícky klub by tiež ostal mestský a vychovával by hráčov pre A mužstvo. Tam by sa dali nastaviť jasné pravidlá, že Áčko by povinne muselo dávať šancu talentovaným juniorom. Tak by sme sa vyhli dnešnej situácii, keď súčasní žilinskí juniori nemajú kde hrať. Idú do nižších líg ako poloprofesionáli, alebo dokonca končia s hokejom, čo považujem za najväčšiu tragédiu. _

Pre nás je dôležité, aby nemocnica poskytovala kvalitnú zdravotnú starostlivosť a dôstojné podmienky nielen pre pacientov, ale aj pre zhruba 1 700 zamestnancov nemocnice.

OBVOD č. 1
STARÉ MESTO,
HLINY I - IV

**PETER
PIKA:**

Mesto Žilina zle plánuje – dopláca na to mestská kasa, aj občania

Peter Pika (48) je profesionálny manažér, ktorý má na starosti údržbu plynovodov v SPP – distribúcia, a.s.. Okrem toho je horolezcom a vášnivým cyklistom. Spolu s priateľmi idú raz do roka, vždy na dva týždne, prebicyklovať svet. Má tri menšie deti a štvrtá dcéra aktuálne začína pracovať ako lekárka. Nebojí sa výziev.

„Zastavíme láťanie žilinských chodníkov a do ukladania inžinierskych sietí zavedieme fungujúci systém.“

Prečo ste sa rozhodli kandidovať ako poslanec do mestského zastupiteľstva?

– Úprimne poviem, že pôvodne som o kandidatúre vôbec neuvažoval. Spoločnosť, v ktorej pracujem, ma dosť vyťažuje a k tomu mám tri malé deti.

Ale nakoniec ste sa predsa len rozhodli...

– Áno. Presvedčilo ma najmä to, že Martin Kapitulík kandi-

duje za primátora. Poznám sa aj s jeho otcom a Martina poznám v podstate od detstva. Sledoval som ako rastie, nielen fyzicky, ale najmä odborne a schopnosťami. Viem, že je mimoriadne talentovaný a šikovný a keď niečo robí, tak ozaj na 110 percent. Zároveň mi je jasné, že sám ako primátor bez podpory poslancov nič nespraví. Preto som sa rozhodol mu pomôcť. Pomôcť mu aj v zastupiteľstve a prispieť mojimi skúsenosťami.

A to sú aké? Čo by ste chceli presadzovať v zastupiteľstve?

– Budem robiť to, čomu rozumiem. Takže sa budem držať svojho kopyta a tým je infraštruktúra a inžinierske siete. Vo svojej práci riadim asi 120 ľudí. Máme za sebou aj pomerne veľké investičné projekty. Keďže sa podarili, tak asi niečo viem (smiech). Preto sa chcem sústrediť najmä na zlepšenie situácie v budovaní inžinierskych sietí. V Žiline to vnímam ako vec, ktorá nefunguje dobre.

Prečo?

– Chýba koordinácia. Ako človek od fachu to vidím, že sa robia občas tie isté práce trikrát na tom istom mieste, alebo sa robia úplne zbytočne. Poviem príklad. Teraz sa rieši nové osvetlenie. To sú niekoľko kilometrové výkopy kvôli elektrickým káblom. Položili ich a zasypali. Od známych a kolegov z branže mám informácie, že oni na tom istom mieste už dlho žiadajú položiť optické káble, či iné spojenie. Pokojne sa k tým prácam mohli pridať a časť zaplatiť. Pre mesto by to bolo výrazne lac-

nejšie a ušetrilo by tak množstvo finančných prostriedkov, ktoré sa mohli použiť na iné projekty. Nehovoriac o tom, že by sa tým zamedzilo tomu neustálemu „láťaniu“ našich ciest a chodníkov. Ale to by tu musel niekto rozmýšľať, komunikovať a najmä dobre plánovať. A čo sa stane teraz? Po nejakom čase im tie káble povolia a oni zase budú rozkopávať to, čo už raz rozkopané bolo. Na takéto zle rozhodnutia vždy doplácajú dvaja. Mesto, ktoré prichádza o peniaze a občania, ktorým sa opätovne zhorší komfort bývania.

Takže by ste chceli zlepšiť koordináciu a plánovanie investičných akcií?

– Áno a nielen to. Osobne som v SPP – distribúcia, a.s. zavádzal elektronizáciu systémov. Keď som nastupoval, tak všetka dokumentácia bola papierová. Spolu s našim tímom sa mi podarilo spraviť grafický informačný systém a v tomto sme boli lídrom na Slovensku. Podobné vylepšenia by sa určite uplatnili aj na úrovni mesta, aby Žilina bola lídrom v inováciách pri riadení. V týchto dvoch oblastiach by som chcel Žiline pomôcť. Nestačí tam iba sedieť a hlasovať o tom, čo mi dajú na zastupiteľstvo pred nos. Neviedel by som zmysel tam „iba byť“ a poberať poslancovú odmenu za účasť. Už dlhodobo sledujem záznamy z mestského zastupiteľstva a často sa nestačím diviť.

Čomu?

– Mne môj bývalý šéf hovoril, že ak porada trvá dlhšie ako dve hodiny, tak je úplne zbytočná. A z praxe sa aj mne ukázalo, že mal veľkú pravdu. Po dvoch hodinách už človek ani nevie o čom je reč. Už je myslou úplne inde. Nechápe, ako môžu na zastupiteľstvách rokovať desať hodín? Kto sa dokáže sústrediť desať hodín? Takého človeka veru nepoznám. Áno, nie je to súkromná firma a majú veľa bodov, ale mnohí z vystupujúcich nemajú k jednotlivým bodom čo povedať, ale aj

tak stále hovoria. Nič nenavrhnú, nedajú žiadne iné riešenie. Načo je to dobré? Zastupiteľstvá by podľa mňa mohli byť oveľa efektívnejšie, pružnejšie a najmä vecnejšie. Venovať sa skutočne riešeniu problémov a nie traktátom o nesmrteľnosti chrústa, ktorý údajne žije kdesi v Himalájach.

Keď už spomínate Himaláje. Vy ste aj horolezec, však?

– Áno aj. Okrem toho bicyklujem aj po svete, ročne najazdím aj 4000 kilometrov, som členom horolezeckého oddielu Slávia Žilina, v zime lezieme na ľadopády, chodíme na skialpy, v lete vysoko-horská turistika, boli sme aj v Alpách, či Himalájach....

Vy máte rád adrenalín... Čo na to hovorí žena?

– Keď si ma brala, tak už som bol taký, takže vedela do čoho ide. Vtedy som dokonca robil aj paragliding. Ale s tým som už prestal, lebo nebol čas sa venovať tomu naplno a robiť veci iba tak na polovicu, naozaj nemá zmysel. Väčšina žien si myslí, že muž sa po svadbe zmení a manžel dúfa, že žena ostane rovnaká, no je to presne naopak. My sme však výnimka. Mám to šťastie, že v tomto ma podporuje. Síce hovorí, že s tým nesúhlasí, ale nebude mi brániť. Aj keď niekedy naozaj nie je nadšená. Napríklad, keď sme išli v roku 2013 do Himalájí. Bolo to týždeň po nešťastí, keď teroristi z Talibanu zastrelili v Pakistane desať horolezcov vrátane Slovákov Petra Šperku a Antona Dobeša.

A vy ste išli aj tak?

– Áno. To nie je tak, že si týždeň dopredu poviete, že idete do Himalájí. To je polročná až ročná príprava. Je pravda, že žena vtedy veľmi krútila hlavou. Ale nakoniec sme to perfektne zvládli.

Vrátim sa teda k voľbám. Prečo by vás mali ľudia voľiť, teda okrem toho, že sa nebojíte výšok a výziev?

– Ako vraví moja žena, tak dobro sa chváli samo. Nechcem sa chváliť sám, ale môžem povedať aspoň to, že som dobrý v riadení projektov. Poznám veľmi dobre Žilinu a dokonca aj pod povrchom. Chcem, aby sa Žilina posunula k lepšiemu.

Čo máte na mysli?

– Niektoré rozhodnutia neboli šťastné. Treba ich opraviť. Je nutné sa pozrieť na koncepčný rozvoj a budovanie mesta. Nie v horizonte aktuálneho riešenia, ale na mesiace a roky dopredu. A samozrejme, v súčinnosti so všetkými potencionálne dotknutými subjektami a organizáciami. Nebudete predsa opravovať pešiu zónu bez toho, aby sa popritom nerekonštruovali všetky siete v zemi, respektíve, aby sa nepoložila všetka potrebná infraštruktúra aj do budúcnosti, aby sa o rok nemuselo kopať zas.

Kandidujete ako nezávislý?

– Áno. Nechcem byť ohrozený nejakou politickou stranou. Takto som to nikdy necítil. Moje životné heslo je v prvom rade žiť slušne a poctivo a byť zodpovedný k svojmu okoliu. K tomu viem aj svoje deti. Znie to ako kliše, ale nie je to samozrejmosť. Čiže nechcem byť zaviazaný nejakým politickým stranám a ich centrálam v Bratislave, ale svojim voličom. —

”

Ako plynár viem, že keď potrebujete a chcete vybudovať fungujúci systém, musíte vedieť plánovať, predvídať a hlavne koncepčne pracovať.

Peter Pika nie je kancelársky typ. Najviac času trávi priamo v teréne.

OBVOD č. 4
VLČINCEPETER
VESELÝ:

Žilina môže hospodáriť lepšie. Stačí si vziať príklady z iných miest.

Mládežnícky spoluhráč žilinského Fantóma Mareka Mintála a jeden z mála tridsiatnikov, čo okúsil ešte povinnú vojenčinu Peter Veselý prakticky celý život pracuje ako finančný poradca. Po dlhých rokoch v jednej firme sa rozhodol podnikáť na vlastnú päsť. „Mesto by malo ľuďom pomáhať zorientovať sa vo financiách. Vidím, že majú v tom veľké problémy,“ vysvetľuje Veselý a dodáva, prečo sa rozhodol kandidovať za mestského poslanca: „Sme veľmi bohatá krajina, len to nevidieť,“ dodáva s tým, že peniaze sa zbytočne strácajú kamarátom v tých správnych skupinkách. „Vo vedení mesta musia byť aj skúsení finančníci, čo vedú využiť každé verejné euro na 120 percent,“ hovorí Veselý.

Pracujete 17 rokov ako finančný poradca a ešte Vás to stále baví? Obvykle životnosť ľudí na takom mieste je maximálne rok. Ako sa vám podaril taký dlhoročný zázrak?

– Baví ma práca s ľuďmi a hlavne mám pocit, že v tomto smere môžem ľuďom stále výrazne pomôcť. Preto sa snažím nájsť najlepšie riešenie pre nich a nie pre seba. Možno preto som vydržal

tak dlho. Navyše sa snažím ľuďmi aj vzdelávať vo finančnej gramotnosti, lebo tam vidím obrovské medzery.

Kde robia ľudia najčastejšie chyby pri peniazoch?

– Je to rôzne, ale všeobecne je naozaj nízka finančná gramotnosť. Ľudia nemajú základné vedomosti o peniazoch. Už sa mi stalo, že som prišiel do rodiny, kde mali 14 spotrebných úverov a berú pôžičku na to, aby splatili inú. Vtedy vidíte, že niečo nie je v poriadku. Ako budovať kapitál vie iba veľmi málo ľudí a niekedy stačí ich iba trochu postrčiť, či poradiť.

Často majú poprehadzované priority. A práve toto by sa malo zmeniť a začať s vyučovaním finančnej gramotnosti už na základných školách a stredných školách.

Takže mesto by malo dávať na svojich školách dôraz aj na praktickú ekonomiku života?

– Určite. Veľká otázka je však, ako k tomu pristúpia rodičia. Nemám problém aj ja urobiť prednášku. Niečo podobné som už robil, ale chýbala tam základná podpora od rodičov. Ak by si vtedy osvojili rodičia tie informácie a rady, tak tie deti sa mohli mať teraz lepšie. Má to teda zmysel, ale nie iba pre deti. Mesto by malo aktívnejšie pristupovať k rodičom, k obyvateľom, a preto vidím zmysel v tom, ak by sa vytvorilo malé ale efektívne poradenské stredisko, kde by sa ľudia vedeli poradiť so svojimi problémami, kde by im pomohli nastaviť základné finančné veci, aby sa nestávalo, že rodičia berú úver na úver a potom sa z nich stanú neplatiči. Kto im je najbližšie okrem rodiny? Komunita a mesto. Štátne úrady sú od ľudí vzdialené. Možno nie fyzicky, ale mentálne určite. A práve v tom vidím priestor, kde by mohlo byť mesto aktívnejšie. Aby im poskytovalo nielen čisté chodníky, ale aj reálnu pomoc v ekonomických, či právnych veciach. Ľudia by mali mať pocit, že ich mesto nenechá v šтиchu a podľa možností pomôže. Ak samozrejme tú pomoc chcú.

Aj preto ste sa rozhodli kandidovať?

– Áno aj. Celý život pomáham ľuďom. Tak, ako sa snažím v mojej profesii zmeniť veci pre konkrétnych ľudí k lepšiemu, tak by som chcel priložiť ruku dielu vo väčšom. Tým, že cestujem, tak vidím, že v zahraničí mestá a ich služby fungujú lepšie. A chcel by som, aby to bolo tak isto aj v Žiline.

Povedali ste áno aj. Čo sú tie ďalšie veci, ktorým sa chcete venovať?

– Určite viem byť nápomocný na poli financií, čo je absolútny základ fungovania mesta. Dnes existujú rôzne nástroje, ako ušetriť nemalé prostriedky, alebo dokonca sa dajú aj získať. Nie je to len o výbere daní, či predaji majetku. Keď to trochu zveličím, tak skúsení finančníci vedú využiť každé zverené euro na 120 percent. V Žiline aktuálne nie je problém s peniazmi. Ekonomika ide a aj výber daní. Problém je, ako sa využívajú. Keď sa pozriem na rozpočet, tak mnoho tisíc eur sa doslova vyhadzuje von oknom. V skratke, ľudia platia mestu oveľa viac, ako dostávajú späť. Cez rôzne finančné nástroje by sme vedeli zveladiť majetok mesta bez toho, aby to stálo obyvateľov, čo i len euro navyše. Na to však vo vedení mesta musia byť ozaj ekonómovia.

Takže sa chcete sústrediť na využitie mestských financií?

– Rozhodne. Na politiku sa pozerám skôr cez ekonomiku. A vidím, že tento štát je bohatý, sú tu veľmi šikovní ľudia. Každý rok je vyšší výber z daní. Problém však je, že sa peniaze využívajú veľmi neefektívne. Keby sa len jedno jediné volebné obdobie využili rozumne a nie iba pre uzavretú skupinku ľudí, tak by sme mohli žiť na oveľa vyššej úrovni. Ako som spomínal, tak cieľom je zefektívniť využitie financií. Ak sa to dá v iných mestách, tak prečo by sa to nedalo v Žiline?

Okrem toho mám ešte jednu srdcovku a tým je šport. Mrzí ma, že dnes chodím okolo basketbalových, či futbalových ihrísk, ktoré sú v katastrofálnom stave. Sú prázdne, lebo sa tam športovať nedá. Súčasný primátor si dal za cieľ bojovať proti detskej obezite, ale nevidím nič reálne, čo by spravilo, aby sa deti viac hýbali. Zmeniť jedálny lístok v jedálňach na základných školách nestačí. Preto by som chcel obnoviť záujem detí o šport. Chápem, že dnes je prednejší mobil, či počítač, ale dať naozaj gól, či kôš na ihrisku vám žiadna hra nenahradí. Ale k to-

mu, aby sme ich vytiahli von, tak ihrisko nemôže byť zarastené, či rozbité.

Takže v Žiline chýba športová infraštruktúra pre deti...

– Áno. A samozrejme aj pre dospelých a profesionálnych športovcov. Sám som bol futbalistom v MŠK Žilina do dorastencov. S futbalom to nie je až také zlé, ale máme tu aj iné športy. Nie každý môže a chce byť futbalistom a tieto športy to majú v Žiline mimoriadne ťažké.

S futbalom ste prečo skončili?

– Uvedomil som si, že až taký dobrý, aby som bol profesionálnym futbalistom nie som, takže som sa zameral radšej na vzdelanie.

Vyrastali ste s nejakým slávnym futbalistom?

– Hrával som s Martinom Ďuričom a o rok starší bol odo mňa Marek Mintál. Keď sme spolu hrávali, tak sa naučil odo mňa zopár trikov a podarilo sa mu ich aj zaviesť do praxe. (smiech).

Spomínali ste, že ste vášnivý rybár od detstva. Čo je na tom také zaujímavé, že človek sedí, pozerá do vody a čaká, kedy sa pohne vlasec?

– Niekedy vás zoberiem na rybu a uvidíte. Ja ale nie som taký klasický rybár. Ja skôr z člna a na prívlač. Teraz som bol na takej vysnívanej dovolenke a mohol som chytať lososy. Keď máte možnosť chytiť lososa kráľovského, ktorý ma 22 kíľ, tak je to skvelý pocit. Potom ďalší skvelý zážitok je, keď môžete rybu pustiť do vody. Ja ich nechytám kvôli jedlu, ale kvôli tomu zážitku a relaxu v prírode.

A aký máte najväčší úlovok ak nerátame toho lososa?

– Sedemkilový zubáč, ktorý meral 89 centimetrov. Toho sa ale pri znám, som späť nepustil. _

Za naše dane si zaslúžime oveľa viac ako dnes dostávame.

Každý deň MEDZI VAMI

Abý sme sa úprimne porozprávali o všetkých problémoch, ktoré trápia všetky časti nášho mesta, ako aj o ich riešeniach a našom programe Silná Žilina.

ZÁDUBNIE

BUDATÍN

BRODNO

HLINY

HÁJIK

SOLINKY

MOJŠOVÁ
LÚČKA

TRNOVÉ

CENTRUM

STRÁŽOV

VRANIE

ZÁSTRANIE

ZÁVODIE

POVAŽSKÝ
CHLMEC

BÁNOVÁ

ŽILINSKÁ
LEHOTA

BYTČICA

VOLEBNÝ OBVOD ČÍSLO 1

STARÉ MESTO, HLINY I - IV

VOLEBNÝ OBVOD ČÍSLO 2

BÔRIK, HLINY V-VIII, MALÁ PRAHA

**SILNÁ
ZILINA**

**MARTIN
KAPITULÍK**

NEZÁVISLÝ KANDIDÁT
NA PRIMÁTORA

VOLEBNÝ OBVOD ČÍSLO 3

SOLINKY

VOLEBNÝ OBVOD ČÍSLO 4

VLČINCE

VOLEBNÝ OBVOD Č. 5

HÁJIK

VOLEBNÝ OBVOD Č. 7

BÁNOVÁ, ZÁVODIE,
ŽILINSKÁ LEHOTA

VOLEBNÝ OBVOD ČÍSLO 8

BRODNO, BUDATÍN, M. LÚČKA, P. CHLMEC,
STRÁŽOV, VRANIE, ZÁDUBNIE, ZÁSTRANIE

CELÝ PROGRAM NÁJDETE
NA WWW.SILNAZILINA.SK